

فیزیک ۱

ریاضی فیزیک

فریدشہریاری

مقدمه‌ی نویسنده

آزمون و خطای بی‌پایان!

نخستین تجربه‌های من از تدریس فیزیک، به اواخر دهه‌ی ۶۰ تعلق دارند! برای شروع کار، باید کتاب‌هایی را درس می‌دادم که دو سه سال پیش از آن، به عنوان یک دانش‌آموز، با آن‌ها سر و کار داشتم! همین موضوع، کار تدریس را برای من راحت‌تر و دل‌چسب‌تر می‌کرد؛ از نقاط قوت و ضعف کتاب‌های درسی به خوبی آگاه بودم و این را هم می‌دانستم که دانش‌آموزان، قرار است چه جاهایی را راحت‌تر بیاموزند و در چه جاهایی مشکلات بیش‌تری داشته باشند.

هنوز چند سالی از تدریس این کتاب‌ها نگذشته بود که نظام آموزشی تغییر کرد و نظامی که ما در آن درس خوانده بودیم و دو سه سال پس از ما نیز دوام آورده بود، «نظام قدیم» لقب گرفت و نظامی که از راه رسیده بود، «نظام جدید» نامیده شد! در آن زمان، من در آموزشگاهی به نام «آینده‌سازان» تدریس می‌کردم و هیچ‌وقت فراموش نمی‌کنم روزی را که به همراه دبیران، در دفتر آموزشگاه، در انتظار شروع کلاس‌هایمان نشسته بودیم، که ناگهان یکی از دبیران، کیف خود را روی میز گذاشت و از داخل آن، چند کتاب در آورد. در حالی که آن‌ها را، یکی یکی به ما می‌داد، گفت: «این‌ها، کتاب‌های نظام جدید است که امسال به طور آزمایشی در چند مدرسه تدریس شده و از سال بعد، در مدارس کل کشور تدریس می‌گردند.»

همه با اشتیاق، مشغول ورق زدن کتاب‌ها شدیم. خوب به یاد دارم که همه‌ی دبیرانی که آن روز در دفتر حضور داشتند، به اتفاق، نظرشان این بود که باید به فکر یک شغل دوم آبرومند باشیم! چرا؟! چون کتاب‌هایی که می‌دیدیم، نسبت به نظام آموزشی قبلی، آن قدر ساده بودند که آن روز، همه فکر می‌کردیم کسی به خاطر چنین مطالب ساده‌ای، به دنبال کلاس اضافه و آموزشگاه نخواهد بود! (به عنوان نمونه، در نظام پیشین، بچه‌های رشته‌ی ریاضی، سال چهارم، باید دو کتاب غول‌پیکر به نام‌های «فیزیک» و «مکانیک» را می‌خواندند که هر کدام، ۹ فصل بودند؛ یعنی ۱۸ فصل فیزیک و مکانیک! در نظام جدید آن زمان، برای بچه‌ها، کتابی لاغراندام به نام «فیزیک ۴» گذاشته بودند که چهار پنج فصل بسیار سطحی از مکانیک را در بر می‌گرفت. بچه‌های تجربی هم دست کمی از این نداشتند و گرچه در نظام پیشین، کتاب جداگانه‌ای به نام «مکانیک» نداشتند، کتاب فیزیک‌شان، دست کمی از بچه‌های ریاضی نداشت!)

به هر حال، نظام آموزشی تغییر کرد و اوایل، هرج و مرج بود و تغییرات پی در پی کتاب‌های درسی! روش آشنای «آزمون و خطا»! پس از آن که بچه‌های این نظام جدید، به آزمون سراسری رسیدند، از آن جایی که قرار بود چند سالی، هنوز داوطلبان نظام قبلی هم در کنکور حضور داشته باشند، سوال‌های کنکور سراسری نیز به سه قسمت، تقسیم شدند:

«پرسش‌های ویژه‌ی نظام قدیم»، «پرسش‌های ویژه‌ی نظام جدید» و «پرسش‌های مشترک دو نظام»

(از آن جایی که «تاریخ، تکرار می‌شود»، بعید نیست، اکنون که دوباره شاهد تغییر نظام آموزشی هستیم، چند سالی، همین پدیده را در آزمون سراسری داشته باشیم!)

زمان گذشت و ما متوجه شدیم که پیش‌بینی تعطیلی کلاس‌های اضافه و آموزشگاه‌ها، بسی اشتباه بوده است! کلاس‌ها، روز به روز، پر رونق‌تر از گذشته می‌شد! تجربه‌ی غریبی بود! با کاستن از حجم کتاب‌ها و کم کردن عمق مطالب درسی، گویا بچه‌ها هم، سال به سال، کم‌سوادتر می‌شدند و در یادگیری همین مطالب اندک (در مقایسه با نظام پیشین) دچار مشکل بودند! شاید در پاسخ به این دانش‌آموزان مشکل‌دار (۱)، باز هم از حجم کتاب‌های فیزیک کاسته شد؛ به عنوان یک نمونه‌ی بارز، کتاب درسی ۹ فصلی «مکانیک»، که جای خود را به کتابی به نام «فیزیک ۴» داده بود، کلاً ناپدید شد و مکانیک، در سال آخر دبیرستان، به دو فصل در ابتدای کتاب درسی، تبدیل گشت. بعداً، همین دو فصل، بچه‌ها را چنان به ستوه آورد که بسیاری از داوطلبان کنکور، با این

استدلال که حل تست‌های این دو فصل ، فقط به نواخ اختصاص دارد ، تصمیم به کنار گذاشتن آن‌ها از برنامه‌ی مطالعاتی‌شان گرفتند !
رفته رفته ، باز هم غُرغُرها از حجم زیاد درس‌ها شدت می‌گرفت ا

در حدود یک دهه از برقراری نظام جدید گذشته بود و کتاب‌های درسی به یک ثبات نسبی رسیده بودند ، که به دنبال اعتراضات به حجم زیاد کتاب‌ها ، طرح « تعدیل کتاب‌های درسی » آغاز شد ا سال به سال ، اندکی از حجم همین کتاب‌های باقی‌مانده ، به صورتی کاملاً غیر منطقی (مثل ناقص کردن بحث نوسان با حذف فاز اولیه و) ، حذف شد تا این‌که احساس شد که این کتاب‌ها اصلاً به درد نمی‌خورند و باید ضمن تغییر نظام آموزشی ، کتاب‌های فیزیک ، کاملاً تغییر کنند ا « آزمون و خطا » ی جدیدی آغاز می‌شود ا
« آزمون و خطا » در نفس خود ، چیز بدی نیست ؛ به شرطی که به صورتی کاملاً آگاهانه و علمی صورت گیرد . من اطمینان دارم که نتیجه‌ی این « آزمون و خطا » ها ، هرگز جایی ثبت نشده است ؛ و گرنه شاهد تکرار خطاها نبودیم ا به عنوان نمونه ، تا دهه‌ی ۶۰ ، در کتاب‌های درسی به جای دو واژه‌ی انگلیسی *speed* و *velocity* از « تندی » و « سرعت » استفاده شده بود . سعی فراوانی هم در جا انداختن این دو واژه صورت گرفت ؛ اما سرانجام از اواسط همان دهه ، « تندی » به کلی از کتاب‌ها برداشته شد . آیا سندی وجود دارد که در آن توضیح داده شده باشد که چرا این اتفاق افتاد ا ؟ چرا اکنون ، دوباره این واژه ، به کتاب‌های علوم و فیزیک وارد شده است ا ؟ آیا آن دلایلی که منجر به حذف آن در دهه‌ی ۶۰ شد ، اکنون مرتفع شده‌اند ؟

به عنوان یک نمونه‌ی دیگر ، می‌توان به بحث « شنواری و اصل ارشمیدس » اشاره کرد . بیش از دو دهه قبل ، این موضوع از کتاب‌های درسی حذف شد . آیا کسانی که این حذف را انجام دادند ، سندی از دلایل خود به جای گذاشتند ؟ ! بیش از دو دهه ، دانش‌آموزان دبیرستانی ، نیاز به دانستن این موضوع نداشتند و اکنون دارند ا ؟ (متأسفانه ، از این‌گونه مثال‌ها فراوان داریم ا)

اگر در جستجوگر گوگل ، عبارت انگلیسی « *IQ map* » (به معنی « نقشه‌ی آی‌کیو ») را جستجو کنید و بر روی تصاویر آن کلیک کنید ، نقشه‌هایی از کشورهای جهان را می‌بینید که در آن‌ها ، با رنگ‌های مختلف ، ضریب هوشی (*IQ*) مردم نواحی مختلف ، مشخص گردیده است . زمانی این نقشه‌ها ، اعتراضات گسترده‌ای را در کشور سبب شدند ؛ چرا که در بسیاری از این نقشه‌ها ، ایران ، در ناحیه‌ای با ضریب هوشی زیر مقدار متوسط جهان طبقه‌بندی شده بود ا این یک توهین آشکار به مردمی بود که خود را باهوش‌ترین انسان‌های موجود در سیاره‌ی زمین می‌دانستند (و هنوز هم می‌دانند) ا بسیاری از مردم ، این نقشه‌ها را توطئه‌ی دیگری از جانب گوگل دانستند و اعتقاد داشتند که اصولاً ، آزمون هوشی در ایران برگزار نشده که بر اساس آن ، بتوان سنجشی از هوش سرشار مردمان این سرزمین داشت ا راستش را بخواهید ، من هم نمی‌دانم که آیا این نقشه‌ها مبنای علمی دارند یا نه ا این را هم نمی‌دانم که اگر کسانی از خارج ، برای برگزاری آزمون‌های « آی‌کیو » به ایران فرستاده شوند ، آیا در همان بدو ورود ، با نگاهی به فرودگاه بین‌المللی ما ، خودروهای ساخت ما ، سبک رانندگی ما ، ساختمان‌های شهرهای ما ، هوایی که تنفس می‌کنیم و بعداً ، با دیدن سبک زندگی ما (از جمله روش مصرف آب و برق) ، آیا بازهم نیازی به برگزاری آزمون هوش می‌بینند ا ؟ نمی‌دانم آیا این‌ها اصلاً به « آی‌کیو » ارتباطی دارند یا نه ا ؟ آیا این « آزمون و خطا » های تکراری کتاب‌های درسی هم به « آی‌کیو » ربط دارند ا ؟ فکر کنم برای پاسخ به این سوالات ، نیاز به مطالعه‌ی بیش‌تری دارم ا حتماً در اولین فرصت ، تحقیق مفصلی در این زمینه خواهم کرد ا اگر پیش از این تحقیق ، نظر شخصی من را بخواهید ، می‌گویم که پایین بودن ضریب هوشی ، ممکن است موضوع خیلی مهمی نباشد ؛ اما این‌که کسی با وجود ضریب هوشی پایین ، توهم باهوش بودن داشته باشد ، بسیار خطرناک است و شاید این ، یک طرح هوشمندانه‌ی دشمنان ما بوده است که به ما تلقین کنند که مردم باهوشی هستیم ا

از واشنگتن تا رشت !

من یک مجموعه‌ی ارزشمند از کتاب‌های فیزیک به زبان انگلیسی دارم که آن‌ها را با زحمت و خون دل ، (در دورانی که فایل‌های « پی‌دی‌اف » کتاب‌ها ، به این راحتی در اینترنت یافت نمی‌شد) ، از این گوشه و آن گوشه‌ی دنیا خریده‌ام ا هر وقت می‌خواهم یک کتاب جدید بنویسم ، ابتدا آن‌ها را یکی یکی و با دقت ، ورق می‌زنم و سعی می‌کنم از آن‌ها ، مساله‌های جدیدی را متناسب با کتاب درسی ، به سرعت برم ا (البته روز به روز ، عذاب وجدانم از این اقتباس‌های بی‌اجازه ، بیش‌تر می‌شود ا) وقتی طبق معمول ، پیش از نوشتن این کتاب ، به سراغ منابع ارزشمندم رفتم ، علاوه بر عذاب وجدان ، دچار شگفتی نیز شدم ا احساس می‌کردم ، کتاب

درسی جدید، منفجر شده و من دارم تکه‌های آن را در این کتاب‌ها می‌بینم! حتی اغلب شکل‌های کتاب درسی هم از همین منابع برداشته شده بودند! اقتباس بعضی مطالب کتاب درسی از منابع بیگانه، از قدیم سابقه داشته و شاید هم اجتناب ناپذیر باشد؛ اما این اقتباس، در کتاب‌های جدید، بسیار پررنگ‌تر است. جای تاسف است که در این اقتباس‌ها، یکپارچگی کتاب درسی در نظر گرفته نشده است. به عنوان نمونه‌ای بسیار پیش پا افتاده، از ابتدا تا انتهای کتاب، نیروی اصطکاک، گاهی با نماد f ، گاهی با نماد Ff و گاهی نیز با نماد f_k نشان داده شده و این‌که کجا، از کدام نماد استفاده شده است، بستگی دارد که مطلب از کدام کتاب خارجی اقتباس شده باشد!

یکی از کتاب‌های فیزیک محبوب من، کتابی است که نویسنده‌اش «جیمز واکر» نام دارد. یک روز که مشغول ورق زدن آن به قصد پیدا کردن مساله‌های هماهنگ با کتاب درسی جدید بودم، ناگهان به مساله‌ی زیر رسیدم:

«در یک روز طوفانی، $5/10$ اینچ باران در واشنگتن دی‌سی، در سطحی به مساحت 70 مایل مربع باریده است. تعداد قطره‌های باران را در این بارندگی تخمین بزنید.»

جالب بود! این مساله در کتاب درسی نیز وجود داشت! حتی شکل آن هم عیناً اقتباس شده بود! فقط از «واشنگتن» در صورت مساله خبری نبود و اسم شهر، به «رشت» تبدیل شده بود! وقتی این موضوع را دیدم، حس طنز پردازی‌ام شکوفا شد و متن زیر را نوشتم:

طرز تهیه‌ی کتاب درسی:

مواد مورد نیاز: چند کتاب درسی خارجی، اینترنت پر سرعت و سرگذشت دانشمندان ایرانی و خارجی به مقدار کافی.

روش تهیه: ابتدا از هر کتاب خارجی، قسمتی را ترجمه می‌کنیم. ارجحیت با قسمت‌هایی است که با کتاب‌های درسی قدیمی در تضاد باشند. هنگام ترجمه، می‌توان از اسامی ملی استفاده کرد؛ مثلاً واشنگتن را به رشت تبدیل می‌کنیم؛ فقط باید حواس‌مان باشد که مساحت این دو شهر و میزان بارندگی‌شان با هم فرق دارد. (البته قطر قطره‌های باران در واشنگتن و رشت، احتمالاً برابرند!) نوشته‌های روی شکل‌ها نیز باید فارسی شوند.

قسمت‌های ترجمه شده را خوب با هم مخلوط می‌کنیم. و لابه‌لای آن‌ها، از سرگذشت مفاخر خارجی و داخلی، به مقدار دل‌خواه اضافه می‌کنیم. اکنون کتاب درسی آماده است! نکته‌ی بسیار مهم، قرار دادن متن زیر در ابتدای آن است:

کلیه‌ی حقوق مادی و معنوی این کتاب، متعلق به سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی است و هرگونه استفاده از کتساب و اجزای آن به صورت جایی و الکترونیکی و ارائه در بایگ‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل و ترجمه، عکس برداری، نقاشی، تهیه‌ی فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

گر چه بعضی معتقدند در ایران، قانون کپی‌رایت به شکل غربی‌اش وجود ندارد، نوشته‌ی بالا، برای خودش یک قانون کپی‌رایت تمام عیار است! (از همه جالب‌تر، ممنوعیت «ترجمه» است!)

همه‌ی این داستان‌ها، برای این بود که بگویم: من، بیش‌تر مساله‌هایی را که در این کتاب وجود دارند و به نظر می‌رسد که از کتاب درسی اقتباس شده‌اند، از کتاب درسی اقتباس نکرده‌ام؛ آن‌ها را خودم از منابع اصلی برداشته‌ام و به همین خاطر، نوشته‌ی بالا،

شامل حال این کتاب نمی‌شود! هم‌چنین برای کم کردن از بار عذاب وجدان، سعی کرده‌ام که حداقل، رسم شکل‌های مساله‌ها را به یک طراح و کاریکاتوریست ایرانی واگذار کنم! خداوند همه‌ی ما «کاپی‌کاران» را مورد بخشایش قرار دهد.

طلاق عاطفی من و شرکت تعاونی!

نخستین کتاب کمک درسی‌ای که من نوشتم، کتابی دو جلدی به نام «مفاهیم مکانیک» بود که در سال ۱۳۷۰ توسط «موسسه‌ی علمی آینده‌سازان» چاپ شد و بسیاری از اساتید فیزیک، اعتقاد دارند که هیچ‌یک از کارهای جدید این حقیر، به پای آن نمی‌رسد! در آن دوران، روزی یکی از دانش‌آموزانم، ذوق‌زده پیش من آمد و با خوشحالی گفت: «آقا، ماهنامه‌ی راه دانشگاه، کتاب شما را معرفی و توصیه کرده است!» برای من خیلی جالب و مایه‌ی افتخار بود که در ماهنامه‌ی مثل «راه دانشگاه» که توسط سازمان سنجش چاپ می‌شد، در مقاله‌ی در مورد یادگیری فیزیک برای کنکور، کتابی که من تازه‌کار نوشته بودم، به داوطلبان توصیه شود. از آن زمان، پیوندی عاطفی بین من و سازمان سنجش پدید آمد و احساس کردم که این سازمان، بدون آن‌که پیوندی با کسی داشته باشد و فارغ از تبلیغات تجاری، همواره با رعایت بی‌طرفی، داوطلبان را راهنمایی می‌کند و تا امروز هم، چنین اعتقادی دارم. با برگزاری آزمون‌های آزمایشی سازمان سنجش توسط شرکت تعاونی این سازمان، تصمیم گرفتم گلچینی از پرسش‌های این آزمون‌ها را در کتاب‌هایم با ذکر کامل منبع، بیاورم. این کار سبب غنی‌شدن مجموعه پرسش‌های کتاب‌هایم شد و ناگفته نماند که برای علاقمندان و خوانندگان کتاب‌هایم، تبلیغی غیر مستقیم برای «آزمون‌های آزمایشی سازمان سنجش» نیز به شمار می‌رفت! متأسفانه سال گذشته، در اقدامی که باور و درک آن برای من بسیار مشکل بود، ناشران آموزشی از استفاده از پرسش‌های این آزمون‌ها، «حتی با ذکر منبع»، منع شدند! هنوز دقیقاً نمی‌دانم منظور از این اقدام واقعاً چه بوده است! آیا افراد با «آی کیو» ی بالا، به این‌جا هم نفوذ کرده‌اند؟! آیا این، کار سختی است که کسی «پایه‌ی» پرسش‌های این آزمون‌ها را بگیرد و با تغییراتی در آن‌ها، بدون ذکر منبع، آن‌ها را «مال خود» سازد؟! (مربوئین آگه یه وقت فکر کنین، من همین کاری کرده‌ام!)

خوشبختانه، در این یکی دو سال اخیر، پرسش‌های فیزیک در آزمون‌های سنجش، اغلب تکراری و فاقد نکات مهم‌اند و اگر چنین تهدیدی هم صورت نمی‌گرفت، بعید می‌دانم در کتاب‌های جدید خودم از آن‌ها استفاده می‌کردم! به هر روی، همین‌جا، ان‌جا خود را از این اقدام، اعلام می‌کنم و همان‌طور که در شکل روبه‌رو می‌بینید، تست‌های آزمون‌های آزمایشی سنجش را از کتاب‌های خود، بیرون می‌ریزم. خوانندگان عزیز هم نگران نباشند که چیز زیادی را از دست نداده‌اند؛ در عوض، گل‌چینی از تست‌های آزمون‌های «کانون فرهنگی آموزش (قلم‌چی)» را با اغوش باز، به کتاب‌هایم وارد می‌کنم و امیدوارم با تلاش‌هایی که در این زمینه انجام خواهم داد، روز به روز از نقایص این آزمون‌ها کاسته شود و به آزمون‌هایی ایده‌آل، نزدیک‌تر گردند. همین‌جا هم اعلام می‌کنم که همه به دلخواه خود، می‌توانند از هر چه در این کتاب می‌بینند، «با ذکر کامل منبع» استفاده کنند و این کار، برای من مایه‌ی افتخار است. با تشکر!

برای چه می‌نویسم؟!

نمی‌دانم چرا هر وقت می‌خواهم برای کتاب‌هایم، مقدمه بنویسم، بی‌اختیار به یاد طنزی از «جورج برنارد شو» (نویسنده‌ی ایرلندی) می‌افتم!

می‌گویند روزی یک نویسنده‌ی جوان و تازه‌کار، با برنارد شو روبه‌رو شد و خیلی مودبانه از او پرسید:

«استاد! ... سوالی از شما دارم! ... شما برای چه می‌نویسید!؟»

برنارد شاو، بی‌معطلی پاسخ داد: «برای پول!»

نویسنده‌ی جوان که از این پاسخ، جاخورده بود، سری تکان داد و گفت: «واقعاً متاسفم!»

برنارد شاو با خونسردی پرسید: «مگر شما برای چه می‌نویسید!؟»

نویسنده‌ی جوان، فوراً گفت: «برای فرهنگ!»

برنارد شاو دوباره با خونسردی گفت: «طبیعی است! همه‌ی ما به دنبال چیزی هستیم که *نداریم*!»

البته من، همیشه صادقانه اعتراف کرده‌ام که هیچ‌یک از این دو را، به اندازه‌ی کافی ندارم و به این ترتیب، انگیزه‌ام برای نوشتن، هم از برنارد شاو و هم از آن نویسنده‌ی جوان، بیش‌تر است.

همین‌جا می‌خواهم یک افشاگری هم در مورد خودم بکنم! ... در مورد رویای شخصی‌ام! ... آرزو دارم که روزی کتاب‌های درسی را

من بنویسم. از این همه «کپی‌کاری» و دنباله‌روی به شدت خسته‌ام و فکر می‌کنم پس از بیش‌تر از دو دهه، می‌توانم «کتاب‌های درسی ایرانی» را چنان بنویسم که برگرفته از کار دیگران نباشد و حتی دیگران بخواهند از آن اقتباس کنند. برای این

رویای شخصی، تنها یک مشکل کوچک دارم و آن، چندین میلیارد سرمایه است! (از این به نظر، شبیه برنارد شاو هستیم! ...)

اسپانسر پذیرفته می‌شود؛ فقط از پذیرش اسپانسرهایی که سرمایه‌شونو با افتلاس کسب کرده‌ان معذورم!

سپاس‌گزاری

برای یک دهه، من، انتشاراتی داشتم و مدیر مسوولش بودم. نام این انتشارات، هم‌نام خودم (یعنی فرید شهریاری) بود. (اغلب داوطلبان کنکورهای دهه‌ی هشتاد، این انتشارات را با کتاب‌های «سفید» و «مشکی» اش به خاطر می‌آورند!) به دلیل بی‌مهری برخی پخش‌کنندگان و فروشندگان محترم کتاب و دشواری‌های کارهای اجرایی که زمان من را برای تالیف، تنگ می‌کرد، تصمیم به خاتمه‌ی فعالیتم به عنوان یک ناشر آموزشی گرفتم و چاپ و توزیع کتاب‌های خودم را به انتشارات مبتکران سپردم. از همان روزهای نخستین همکاری با این انتشارات، جناب آقای دهقانی و همه‌ی اعضای خانواده‌ی مبتکران، چنان رفتاری با بنده داشتند که هرگز متوجه نشدم که انتشارات خودم را جمع کرده‌ام و دیگر مدیر مسوول نیستم! همین‌جا صمیمانه و فارغ از تعارف‌های رایج از تک‌تک این عزیزان که عرصه را برای ادامه‌ی فعالیتم هموار کردند، سپاس‌گزاری می‌کنم.

برای نخستین بار، کاریکاتورهای این کتاب (و همین‌طور طرح روی جلد)، از جایی کُپی نشده‌اند (به قول قاریها، *آرئینال هستن!*) و زیبایی آن‌ها را مدیون زحمات کاریکاتوریست خوب کشورمان، آقای سجاد فرکوش هستیم. زحمت ترسیم سایر شکل‌های این کتاب را هم ایشان متقبل شده‌اند که سبب یکنواختی شکل‌های کتاب گردیده است و از این پس، کتاب‌های ما، زیباتر از گذشته، در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرد. از آقای فرکوش سپاس‌گزارم و امیدوارم در کارهای بعدی هم از هنرشان بهره ببریم.

طبق معمول، زحمت ویرایش این کتاب را همانند همه‌ی کتاب‌های قبلی‌ام، آقای سعید نصیری (از رشت) کشیده‌اند. ایشان که از اساتید برجسته‌ی فیزیک هستند، با وجود مشغله‌ی کاری فراوان، همیشه بی‌هیچ منتهی، کتاب‌های من را با دقتی (حتی بیش‌تر از خودم!) می‌خوانند و علاوه بر ویرایش آن، من را از نظرهای ارزشمندشان، آگاه می‌سازند. از ایشان نیز، سپاس‌گزارم. هم‌چنین از سرکار خانم مهناز حقیقی که در ویرایش دو فصل نخست کتاب همکاری داشتند، متشکرم.

معمول است که در پایان مقدمه، از همه‌ی خوانندگان و صاحب‌نظران خواسته می‌شود که نظرها و پیشنهادهای خود و همچنین، خطاهای کتاب را از طریق ناشر، به مولف انتقال دهند؛ من هم چنین درخواستی از همه‌ی عزیزان دارم.

برای نگارش این کتاب، زمان‌های زیادی را که متعلق به همسر و پسر، آزاد و دخترم، اوین بود، از آن‌ها دریغ کردم و آن‌ها هم بدون خرده‌گیری، نبود من را تحمل کردند؛ بنابراین نمی‌توانم این کتاب را به کسی به جز آن‌ها تقدیم کنم.

فرید شهریاری

فهرست

فصل ۱: فیزیک و اندازه‌گیری

- آموزش مفهومی ۱۲
- بانک پرسش‌های چهارگزینه‌ای (تست) ۳۷
- پاسخ‌های آپر تشریحی ۵۴
- نمونه سوال‌های امتحانی ۸۲

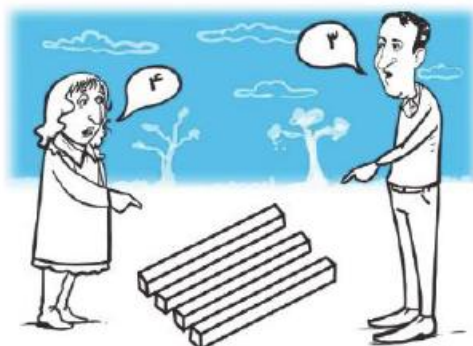
فصل ۲: کار، توان و انرژی

- آموزش مفهومی ۹۴
- بانک پرسش‌های چهارگزینه‌ای (تست) ۱۲۸
- پاسخ‌های آپر تشریحی ۱۵۷
- نمونه سوال‌های امتحانی ۲۰۵

فصل ۳: ویژگی‌های فیزیکی مواد

- آموزش مفهومی ۲۱۴
- بانک پرسش‌های چهارگزینه‌ای (تست) ۲۵۳
- پاسخ‌های آپر تشریحی ۲۸۴
- نمونه سوال‌های امتحانی ۳۱۸

فصل ۴: دما و گرما

- آموزش مفهومی ۳۳۲
- بانک پرسش‌های چهارگزینه‌ای (تست) ۳۸۵
- پاسخ‌های آپر تشریحی ۴۲۱
- نمونه سوال‌های امتحانی ۴۶۵

فصل ۵: ترمودینامیک

- آموزش مفهومی ۴۷۸
- بانک پرسش‌های چهارگزینه‌ای (تست) ۴۹۷
- پاسخ‌های آپر تشریحی ۵۱۷
- نمونه سوال‌های امتحانی ۵۳۷

فیزیک و اندازه‌گیری

تنها کسی که با من درست رفتار می‌کند، خیاطم است که هر بار من را می‌بیند، اندازه‌های جدیدم را می‌گیرد؛ بقیه، به همان اندازه‌های قبلی چسبیده‌اند و توقع دارند که من، به همان اندازه‌ها بخورم!

جورج برنارد شو (نویسنده ایرلندی، برنده جایزه نوبل ادبی در ۱۹۳۵ میلادی)

سلام! به کلاس دهم فوش تمریر ۱ سال دهم، اولین سالیه که تام «فیزیک»، به عنوان یه درس مستقل، در بین درس‌های مختلفتون، فودنمای می‌کنه! اگه دوست دارین درس فیزیک، برای همیشه (یعنی از امسال تا وقتی که قراره برای ورود به دانشگاه، کنکور برین)، یکی از نقاط قوت شما باشه، باید اونو «مفهومی» یاد بگیرین. در این کتاب، قسمت‌هایی که اسمشون «ایستگاه درس و نکته» است، دقیقاً برای همین منظور ارائه شدن؛ «یادگیری مفهومی فیزیک».

لطفاً همین الان شروع کنین به فونرن اولین ایستگاه درس و نکته. فواض من اینه که درست طبق پیزایی که بوتون می‌کم، عمل کنین و جلو برین؛ در پایان هر ایستگاه، فودم بوتون می‌کم چی کار کنین!

فعلاً، این شما و این اولین ایستگاه درس و نکته!

(۱-۱) این است «فیزیک» !!

فکر نمی‌کنم هیچ‌یک از شما، بتوانید واژه‌ی زیر را بخوانید!

φυσική

حتماً شما هم شنیده‌اید که بیش‌تر واژه‌های علمی، از زبان یونانی گرفته شده‌اند؛ واژه‌ای که نوشتیم، همان «فیزیک» است. با القبای یونانی است و البته یونانی‌ها، آن را «فیزیکی» می‌خوانند! در زبان یونانی، فیزیک، به معنای شناخت طبیعت است.

برای این که دقیقاً بفهمید فیزیکدانان چه کار می‌کنند، از یک مثال بسیار ساده و قدیمی استفاده می‌کنم: افتادن (یا سقوط) اجسام به طرف زمین.

بشر از زمان‌های قدیم، این پدیده را مشاهده کرده بود. فیزیکدانان، ابتدا پدیده‌های گوناگون طبیعت را مشاهده می‌کنند (در مثال ما، سقوط اجسام به طرف زمین)؛ سپس، می‌کوشند الگوها و نظم‌های خاصی میان این پدیده‌ها بیابند، در این مورد، الگو و نظم خاصی که وجود دارد، این است که:

«همه‌ی اجسام، وقتی رها می‌شوند، به طرف زمین می‌افتند.»

بریم صفحه‌ی بعد!

نخستین گام در بررسی یک پدیده، مدل‌سازی نام دارد. طی فرایند مدل‌سازی، یک پدیده‌ی فیزیکی را آن‌قدر ساده و آرمانی می‌کنیم که بتوانیم آن را بررسی و تحلیل کنیم. به عنوان نمونه، اگر جسمی که سقوط می‌کند، یک توپ باشد، واقعیت‌هایی که در مورد این پدیده وجود دارند، این‌ها هستند:

- ۱ توپ، اغلب یک کره‌ی کامل نیست.
- ۲ ضمن افتادن، مقاومت هوا و وزش باد بر آن اثر می‌گذارد.
- ۳ هر چه توپ به زمین نزدیک‌تر می‌شود، جاذبه‌ی زمین بر آن افزایش می‌یابد (البته به اندازه‌ای بسیار بسیار اندک). بررسی حرکت توپ با در نظر گرفتن این سه واقعیت، بسیار پیچیده است؛ اما، می‌توان برای ساده کردن بررسی سقوط توپ، از اندازه و شکل توپ چشم‌پوشی کرد و همان‌گونه که در ذهن بچه‌ی شکل روبه‌رو می‌بینید (۱)، آن را به صورت یک جسم نقطه‌ای یا ذره در نظر گرفت. در این صورت، مقاومت هوا و وزش باد، تاثیر چندانی بر آن ندارند؛ هم‌چنین، از تغییر وزن توپ با نزدیک شدن به زمین هم می‌توان صرف‌نظر کرد و وزن توپ را ثابت فرض کرد.

پهچشین! نمی‌شه کلاً از وزن توپ صرف‌نظر کرد؟!

البته که خیر! اگر از وزن توپ صرف‌نظر کنیم، اصلاً توپ روی زمین نمی‌افتد! توپ بدون وزن را هر جا رها کنیم، همان‌جا می‌ماند و اگر هم آن را به هر طرف پرتاب کنیم، بر روی یک خط راست در همان جهتی که پرتاب شده است، به حرکت‌اش ادامه می‌دهد. یادتان باشد که هنگام مدل‌سازی، باید اثرهای جزئی‌تر را نادیده بگیریم؛ نه اثرهای مهم و تعیین‌کننده را!

اکنون بیایید ببینیم بشر در طول زمان، چه‌گونه با نظریه‌های مختلف، سقوط اجسام را توصیف کرده و توضیح داده است:

یونانیان باستان:

فیلسوف‌های یونانی، فکر می‌کردند که اجسام به این دلیل به طرف زمین سقوط می‌کنند که می‌خواهند به جایگاه طبیعی خود برگردند. (آن‌ها اعتقاد داشتند که جایگاه طبیعی همه چیز، زمین است!) بنابراین نظریه‌ی آن‌ها، هر چه جرم جسمی بیش‌تر باشد، شتاب سقوط آن هم بیش‌تر است.

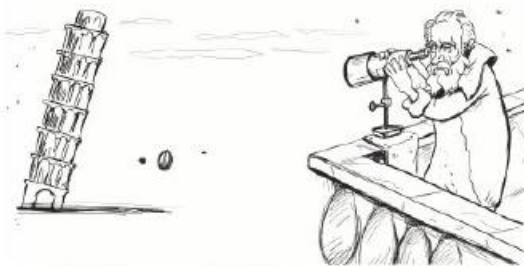
گالیله:

شاید شنیده باشید که گالیله با رها کردن اجسامی با جرم‌های مختلف از بالای برج کج پیزا، به این نظریه رسید که شتاب سقوط اجسام (درست بر خلاف نظر یونانیان باستان)، به جرم آن‌ها بستگی ندارد. توجه کنید که نظریه‌های فیزیکی در طول زمان، همواره معتبر نیستند و اگر نتایج آزمایش‌های جدید با آن‌ها سازگار نباشند، دستخوش تغییر می‌شوند.

نیوتون:

نیوتون، نظر گالیله را تایید کرد. او هم‌چنین متوجه شد که دلیل سقوط اجسام به طرف زمین، نیروی جاذبه‌ای است که بین زمین و آن جسم وجود دارد و ما به آن نیروی گرانش می‌گوییم.

او هم‌چنین فهمید که: «نیروی گرانش، بین هر دو جسمی که جرم دارند، وجود دارد.» این، یک گزاره‌ی کلی است که برای تمام اجسام اطراف ما که دارای جرم‌اند، بیان شده است. به گزاره‌های کلی و در عین حال مختصر، که در دامنه‌ی وسیعی از پدیده‌های گوناگون طبیعت، معتبرند، قانون فیزیکی گفته می‌شود. (اگر یک گزاره در دامنه‌ای محدود درست باشد، به آن اصل می‌گویند.)

بریم صفحه‌ی بعد!

پهخشیدن! منظور تون چیه که می‌کین نیروی گرانش، بین هر دو جسمی وجود داره؟! یعنی بین همه‌ی اجسام جاذبه وجود داره؟! مثلاً بین من و پعل دستیم؟!

بله! همین‌طور است! ... نیوتن متوجه شد که بین هر دو جسمی در طبیعت، نیروی جاذبه وجود دارد؛ البته برای اجسام معمولی، این نیرو بسیار بسیار بسیار (۱) ناچیز است و به همین دلیل، شما آن را احساس نمی‌کنید! جاذبه‌ای که کره‌ی زمین به اجسام وارد می‌کند، به دلیل جرم زیاد زمین، ناچیز نیست و احساس می‌شود. در فیزیک سال‌های بعد، در مورد این نیرو، بیش‌تر خواهیم خواند!

میشه یه مثال از «اصل» پرنین؟!!

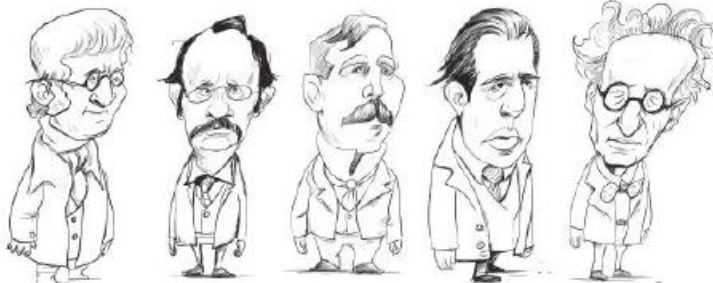

البته! مثال ساده‌ای از الکتریسته‌ی سال‌های قبل می‌زنم! همگی می‌دانید که:

« دو جسم که بارهای الکتریکی هم‌نام دارند، یکدیگر را دفع، و دو جسم که بارهای غیرهم‌نام دارند، یکدیگر را جذب می‌کنند. » این گزاره را اصل اول الکتریسته‌ی ساکن می‌نامند. توجه کنید که این گزاره، فقط به اجسامی محدود می‌شود که بار الکتریکی دارند. به عنوان نمونه‌ای دیگر از تغییر و تحول مدل‌ها و نظریه‌های فیزیکی با گذشت زمان، می‌توان به دید فیزیکدانان در مورد اتم اشاره کرد:

دالتون، اتم را مانند یک توپ بیلیارد می‌دانست و پس از او تامسون با آزمایش‌هایی اعلام کرد که اتم مانند یک کیک کشمش‌ی است. (اوم می‌گفت بار مثبت مته قمبر کیک در فضای اتم پخش شده و الکترونا، مته کشمش‌ی این کیک هستن.) پس از آن، رادرفورد با آزمایش‌هایی پیشرفته‌تر، متوجه شد که بار مثبت در فضای کوچکی به نام هسته متمرکز است و الکترون‌ها در فاصله‌ی دوری از آن هستند. بور این نظریه را کامل‌تر کرد و گفت الکترون‌ها، مانند سیاره‌ها به دور هسته می‌چرخند. بالاخره، شرودینگر، مدل پیشرفته‌ای به نام ابر الکترونی را مطرح کرد. (شکل‌های روبه‌رو را از چپ به راست نگاه کنید!)

شرودینگر بور رادرفورد تامسون دالتون

پهخشیدن! این که اصن قشنگ نیست! هر زمان ممکنه یه چیزی بگیم! یه زمان، اتم مته یه توپ بیلیارده، یه زمان، مته کیکه و یه زمان دیکه، یه چیز دیکه‌س!

این آزدگی خاطر شما، به خاطر تفکر کمال‌گرایانه‌ای است که معمولاً در ذهن بیش‌تر ما وجود دارد! اتفاقاً به قول کتاب درسی:

« ویژگی آزمون‌پذیری و اصلاح نظریه‌های فیزیکی، نقطه‌ی قوت دانش فیزیک است

و نقش مهمی در فرایند پیشرفت دانش و تکامل شناخت ما از جهان داشته است. »

باید (و لطفاً!) طرز فکر تون عوض کنین!

می‌دونم که یه اشتیاقی برای «تست زدن» دارین! هر چی باشه، همه‌تون از همین الان، توو فکر آزمونی هستین که قراره سرنوشت و آینده تونو تعیین کنه! اگر یه هنوز چیز زیادی نفونریم، ولی برای این‌که پاسنی به این اشتیاق «تست زنی»، داده باشم، می‌فوام با همین چیزایی که فونرین، فقط به تعداد انگشتان به دست براتون تست تعیین کنم! لطفاً کتابو ورق بزنین تا جایی که تصویر مقابل رو ببینین. تستای این فصل، همشون، همون‌جا هستن! تستای ۱ تا ۵ رو بزنین و بعد از تصفیه‌شون، برگردین همین‌جا و از صفحه‌ی بعد، فونرن ایستگاه‌ها رو ادامه برین.

(۱-۲) اندازه‌گیری

شکی نیست که اساس هر دانش تجربی (مثل همین فیزیک فودمون)، اندازه‌گیری است. اصلاً، به هر چیزی که قابل اندازه‌گیری باشد، کمیت فیزیکی گفته می‌شود. برای اندازه‌گیری یک کمیت، ابتدا مقداری از همان کمیت را به عنوان **یکای** (یا واحد) انتخاب می‌کنیم؛ سپس، باید ببینیم که کمیت مورد نظر، چند برابر یکای انتخاب شده است.

یکایی که برای اندازه‌گیری یک کمیت انتخاب می‌کنیم، باید **تغییرناپذیر و قابل بازتولید** باشد. به عنوان یک نمونه‌ی بریتانیایی، یکی از یکاهای اندازه‌گیری طول، **اینچ** (inch) نام دارد. بنا بر یک تعریف قدیمی، اینچ طولی به اندازه‌ی سه دانه‌ی جو بود که به دنبال هم قرار می‌گرفتند. حتماً می‌پذیرید که این تعریف، ویژگی تغییرناپذیری را ندارد؛ اما قابلیت بازتولید را دارا است! برای اندازه‌گیری هر کمیت فیزیکی، باید ابتدا، یکایی برای آن داشته باشیم.....

کمیت‌ها که خیلی زیادند.....!

خوشبختانه کمیت‌های فیزیکی، با یکدیگر ارتباط دارند و اگر برای بعضی از آن‌ها، یکایی داشته باشیم، برای برخی دیگر، نیاز به یکای مستقل نداریم! مثلاً اگر یکای طول را تعریف کنیم (مثلاً متر)، برای مساحت، می‌توانیم از مجذور (یا مربع) آن (مثلاً متر مربع) و برای حجم، از مکعب آن (مثلاً متر مکعب) استفاده کنیم و نیازی نیست برای سطح و حجم، به دنبال یکاهای جدیدی باشیم. با توجه به همین موضوع، کمیت‌های فیزیکی را به دو دسته تقسیم می‌کنند:

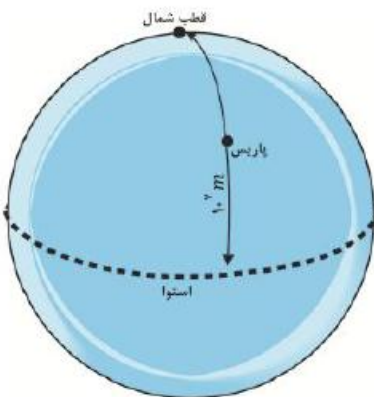
کمیت‌های اصلی: کمیت‌هایی که یکای آن‌ها مستقلاً تعریف می‌شود و به یکای آن‌ها، **یکای اصلی** می‌گوییم.
کمیت‌های فرعی: کمیت‌هایی که یکای آن‌ها از روی یکاهای اصلی (با ضرب و تقسیم) ساخته می‌شود؛ مثل «متر × متر = متر مربع».

به مجموعه‌ای از کمیت‌های اصلی، که بتوان همگی کمیت‌های دیگر را از روی آن‌ها ساخت **دستگاه اندازه‌گیری** می‌گوییم.

اون وقت این کمیت‌های اصلی چند تا هستن؟!!

پرسش خوبی است! واقعیت این است که انسان‌ها در مناطق مختلف، از یکاهای اندازه‌گیری گوناگون استفاده می‌کردند؛ تا این‌که در اواسط قرن نوزدهم میلادی، نیاز به یک دستگاه اندازه‌گیری مشترک، کاملاً آشکار شد. دستگاهی که امروزه بیش‌تر مهندسان و دانشمندان علوم به کار می‌برند، **دستگاه بین‌المللی یکاها (SI)** نام دارد. یکاهای اصلی این دستگاه، ابتدا از یک دستگاه قدیمی‌تر به نام **دستگاه متریک**، گرفته شده بود. در دستگاه SI، یکای **هفت کمیت** به عنوان یکای اصلی انتخاب شده است:

۱ طول: یکای طول، متر (با نماد **m**) است. یک متر، ابتدا برابر یک ده میلی‌وئیم فاصله‌ی قطب شمال تا استوا تعریف شده بود. یک متر را با دو خط نازک، روی میله‌ای از جنس پلاتین ایریدیوم در دمای صفر درجه‌ی سلسیوس مشخص کرده و نگهداری می‌کنند. البته بعدها تعریف دقیق‌تری از آن بر اساس سرعت نور نیز مطرح گردید.

۲ جرم: یکای جرم، **کیلوگرم** (با نماد **kg**) است. جرم یک کیلوگرم را به صورت استوانه‌ای از جنس پلاتین ایریدیوم که درون دو حباب شیشه‌ای قرار گرفته است، در موزه‌ی سور فرانسه نگهداری می‌کنند.

۳ زمان: یکای زمان، **ثانیه** (با نماد **s**) است. یک ثانیه ابتدا به صورت $\frac{1}{۸۶۴۰۰}$ میانگین روز خورشیدی تعریف شده بود. (به بازه‌ی زمانی بین دو بار مشاهده‌ی متوالی خورشید، در بالاترین نقطه‌ی آسمان، روز خورشیدی گفته می‌شود.)

چون با بقیه‌ی کمیت‌های اصلی، فعلاً کاری نداریم، به ذکر نام و نماد یکای آن‌ها اکتفا می‌کنیم:

بریم صفحه‌ی بعد!

۴ دما ، با یکای کلوین (با نماد K)

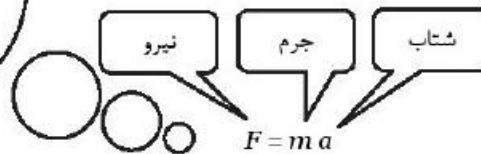
۵ مقدار ماده ، با یکای مول (با نماد mol)

۶ شدت جریان الکتریکی ، با یکای آمپر (با نماد A)

۷ شدت روشنایی ، با یکای کندلا یا شمع (با نماد cd)

گفتیم که یکاهای فرعی را از روی یکاهای اصلی می‌سازند ؛ به عنوان نمونه ، یکای نیرو در SI را می‌توان به صورت زیر تعیین کرد :

این فرمول ، مال علوم سال نهمه ها یارتون میار ۱۹
آه چیز زیادی ازش یادتون نیست ،
نگران نباشین ! فعلاً ، زیاد باهاش کار نداریم ! در همین حد که فرمولو به یاد بیارین کافیه !

$$kg \frac{m}{s^2} = \text{یکای شتاب} \times \text{یکای جرم} = \text{یکای نیرو}$$

وقتی یکایی فرعی (مثل همین یکای نیرو) ، پُر کاربرد باشد ، نامی به آن اختصاص می‌دهند ؛ مثلاً ، $kg \frac{m}{s^2}$ را نیوتن نامیده و با نماد N نشان

می‌دهند . (معمولاً وقتی نام یکا از نام دانشمندی اقتباس می‌شود ، آن را با حرف انگلیسی بزرگ نشان می‌دهند .)

نکته‌ای که باید از همین جا توجه‌تان را به آن جلب کنم ، این است که وقتی می‌خواهیم مقدارهای عددی کمیت‌ها را در رابطه‌ای بگذاریم ، باید به **سازگاری یکاها** توجه داشته باشیم . به عنوان مثال ، اگر در همین رابطه $F = ma$ ، جرم را با یکای گرم و شتاب را با یکای متر بر مجذور ثانیه بگذاریم ، دیگر نیرو با یکای نیوتن به دست نخواهد آمد ! (توجه دارید که یکای جرم در SI ، **کیلوگرم** است ؛ نه گرم !) برای این که اندازه‌ی کمیتی را با یکای SI به دست آوریم ، باید همه‌ی کمیت‌ها را با یکای SI در رابطه قرار دهیم .

پیش از این که این ایستگاه را به پایان ببریم ، باید توجه‌تان را به یک دسته‌بندی دیگر کمیت‌های فیزیکی نیز جلب کنم :

بعضی از کمیت‌های فیزیکی فقط دارای اندازه‌اند ؛ در حالی که برخی دیگر ، علاوه بر اندازه ، جهت نیز دارند . به عنوان نمونه ، جرم شما ، فقط با یک عدد به علاوه‌ی یکای آن مشخص می‌شود (مثلاً $65 kg$) ؛ در حالی که برای مشخص کردن جابه‌جایی یک متحرک ، علاوه بر عدد و یکا ، باید جهت آن را هم مشخص کنیم (مثلاً جابه‌جایی m ۲۰۰ به طرف شمال) .

به کمیت‌هایی که فقط با یک عدد و یکا مشخص می‌شوند ، کمیت نرده‌ای (یا اسکالر) و به کمیت‌هایی که برای مشخص کردنشان ، علاوه بر عدد و یکا ، باید جهت‌شان نیز ذکر شود ، کمیت برداری می‌گوییم .

برای مشخص کردن یک کمیت برداری ، بالای نماد آن یک پیکان می‌گذاریم ؛ مثل این : \vec{a} ؛ و اگر این علامت پیکان را نگذاریم ، فقط اندازه‌ی کمیت (یعنی یک عدد به همراه یکای آن) ، مورد توجه‌مان است .

مثال ۱ : کدام کمیت زیر ، برداری نیست ؟

(۲) سرعت متوسط

(۴) تندی متوسط

(۱) نیرو

(۳) شتاب

برای درک بهتر چیزایی که توو د ایستگاه‌های درس و نکته ، می‌فونیم ، از این به بعد ، مثال‌هایی براتون ارائه می‌شه . بعد از فوندن هر مثال و قبل از این که برین سراغ پاسفی که ما بوش می‌دیم ، لطفاً به کم فودتون هم باهاش درگیر بشین و سعی کنین به پاسفی بوش برین ! با تشکر !

پاسخ: در مورد نیرو و شتاب که نباید شکی داشته باشید! این دو کمیت دارای اندازه و جهت‌اند. در مورد تفاوت سرعت متوسط و تندی متوسط بد نیست رابطه‌های آن‌ها را یادآوری کنیم:

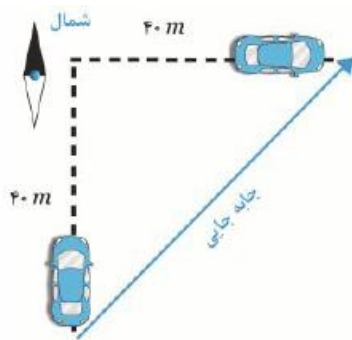
$$\text{تندی متوسط} = \frac{\text{مسافت پیموده شده}}{\text{مدت زمان}}$$

$$\text{سرعت متوسط} = \frac{\text{جابه‌جایی}}{\text{مدت زمان}}$$

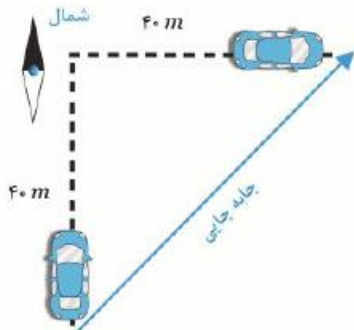
ببخشین! (این‌طور که به نظر می‌آید، ما باید همه‌ی چیزهایی رو که سال‌ها قبل تو علوم خوندم، یادمون باشه!)

خوشبختانه خیر! همان‌طور که در ابر بالای صفحه‌ی قبل هم نوشته بودم، تنها کافی است در همین حدی که من یادآوری می‌کنم، از سال‌های قبل بدانید! هر چه نیاز داشته باشید، در سطح مورد نیاز، در همین کتاب یادآوری می‌شود. همان‌گونه که رابطه‌های بالا نشان می‌دهند، تفاوت تندی متوسط و سرعت متوسط، در مسافت و جابه‌جایی است.

در شکل روبه‌رو، اتومبیلی را می‌بینید که ابتدا ۴۰ متر به طرف شمال و سپس، ۴۰ متر به طرف شرق حرکت کرده است. به طول کل مسیر اتومبیل (یعنی $40 + 40 = 80$ متر)، مسافت پیموده شده می‌گویند؛ در حالی که جابه‌جایی، برداری است که مکان اول و آخر را به هم وصل می‌کند. مسافت پیموده شده، کمیتی نرده‌ای و جابه‌جایی، کمیتی برداری است؛ به همین دلیل، تندی متوسط هم نرده‌ای و سرعت متوسط، برداری است. (گزینه‌ی ۴)

مثال ۲: اگر جابه‌جایی را با نماد \vec{d} نشان دهیم، کدام گزینه در مورد شکل روبه‌رو درست است؟ (هر گزینه را از چپ به راست بخوانید.)

(۱) به طرف شمال شرقی، $\vec{d} = 80 \text{ m}$

(۲) به طرف شمال شرقی، $d = 80 \text{ m}$

(۳) به طرف شمال شرقی، $d = 40\sqrt{2} \text{ m}$

(۴) به طرف شمال شرقی، $\vec{d} = 40\sqrt{2} \text{ m}$

پاسخ: توجه دارید که وقتی بالای نماد کمیت، پیکان می‌گذاریم، باید اندازه، یکا و جهت کمیت را ذکر کنیم؛ به این ترتیب، یکی از گزینه‌های (۱) یا (۴) می‌تواند پاسخ درست باشد. برای تعیین اندازه‌ی جابه‌جایی، کافی است رابطه‌ی فیثاغورت را به یاد داشته باشید:

$$d^2 = 40^2 + 40^2 = 2 \times 40^2 \Rightarrow d = \sqrt{2 \times 40^2} = 40\sqrt{2} \text{ m}$$

به تفاوت دو نوشته‌ی زیر توجه کنید:

$$d = 40\sqrt{2} \text{ m}$$

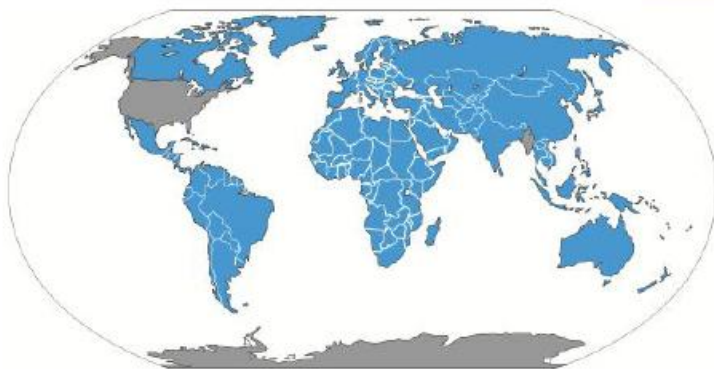
$$\vec{d} = \underbrace{40\sqrt{2} \text{ m}}_{\text{یکا + عدد}} \overbrace{\hspace{2cm}}^{\text{جهت}} \text{ به طرف شمال شرقی}$$

(گزینه‌ی ۴)

فسته نباشین! فعلاً لازم نیست نستی بزنین! بعد از دو ایستگاه دیگه، بعنون می‌گم باید کدوم تستارو جواب بدین مطلبی که در زیر می‌بینین، به ایستگاه درس و نکته نیست! توو این کتاب، بعضی جاها برای این‌که فستگی تون در بره، براتون مطالبی جالب و بعضی وقتا، فندهار، در لابه‌لای موضوعات درسی و پاسخ تستارو درم که هی نگین « فیزیک په درس فشکبه، امیروارم از شون لذت ببرین!

کشورهای متریک!

در نقشه‌ی رویه‌رو، کشوری که رسماً از یکه‌های SI استفاده می‌کنن، رنگی شدن! به جز قطب جنوب، تنوعاً سه کشور رو می‌بینین که هنوز رسماً به استفاده از یکه‌های متریک نپرداختن! می‌دونین این سه کشور، کدوم کشور هستن! ۱۹ دو تا شونو من می‌گم! سومی رو شما درس بزنین! یکیشون کشور « میانماره »،

یکی دیگه شون، اسمش « لیبیریا » است، و سومی ۱۹

..... آه گفتین! ۱۹ فکر نمی‌کنم بتونین درس بزنین! سومی چی گفتین! ۱۹

سومی، امریکاس! بله امریکاس! چرا باور نمی‌کنین! ۱۹ از هر گونه توضیح اضافه معذورم! هر سوالی دارین، فودتون ببرین دنبال پاسفش!

عالا بریم سراغ ارامه‌ی ایستگاه‌های درس و نکته! رفته رفته، ایستگاه‌ها دارن مهم‌تر می‌شن!

(۱-۳) پیشوندهای SI و نمادگذاری علمی

در دستگاه SI برای بیان اندازه‌هایی بسیار کوچک‌تر و یا بسیار بزرگ‌تر از یکای انتخاب شده برای یک کمیت، استفاده از ۲۰ پیشوند، توصیه شده است. وجود نماد هر پیشوند، قبل از نماد یکای اندازه‌گیری، بیان‌گر این واقعیت است که باید اندازه‌ی یکا را در ضریب مربوط به آن پیشوند، ضرب کرد. این پیشوندها، از بزرگ به کوچک، به صورتی هستند که در صفحه‌ی بعد، می‌بینید:

(سعی کنین رنگیاشونو هر چی زودتر فقط کنین!)

بریم صفحه‌ی بعد!

این ایستگاه را با دو مثال ، به پایان می‌بریم :

مثال ۱ : کدام گزینه جرم یک زنبور عسل را به صورت نمادگذاری علمی ، درست بیان می‌کند ؟

- (۱) $0.15 \times 10^{-3} \text{ kg}$ (۲) $1/5 \times 10^{-2(1)} \text{ kg}$ (۳) $15 \times 10^{-9} \text{ kg}$ (۴) $1/5 \times 10^{-7} \text{ kg}$

می‌بینم که دارین پایینو نگاه می‌کنین ا قرار ما این نبودا !! یارتون که نرفته ۱۶ اول باید فوتون به پاسفی پیراکنین و بعرض برین سراغ پاسخ ما این دفعه رو می‌ذارم پای پوونی تون لطفاً تکرار نشه ا (که نمی‌تونین هشتاتونو کنترل کنین ، بر نیست با به تیکه کاغز ، هل تستو بیوشونین ا

پاسخ : حتماً توجه داشته‌اید که علاوه بر این که ضرب ، باید عددی بین ۱ و ۱۰ (و البته نه برابر ۱۰) باشد ، باید توان ده هم عددی صحیح باشد . تنها گزینه‌ای که این ویژگی‌ها را دارد ، گزینه‌ی (۴) است (هتماً یارتونه که به مجموعه عددی $\{ \dots, \pm 3, \pm 2, \pm 1, 0, \dots \}$ ، عددی صحیح می‌گفتین) (گزینه‌ی ۴)

مثال ۲ : سال نوری ، یکای کدام کمیت زیر است ؟

- (۱) طول (۲) زمان (۳) تندی نور (۴) فاصله‌ی زمین تا خورشید

پاسخ : به مسافتی که نور در مدت یک سال ، در خلاء می‌پیماید ، سال نوری گفته می‌شود . توجه کنید که مسافت ، در حقیقت کمیتی از جنس طول است . سال نوری را با نماد **ly** نشان می‌دهند (برگرفته از عبارت انگلیسی **light year**) و در نجوم ، فاصله‌ها را با این یکا می‌سنجند . در این مورد ، به موضوع **تکان‌رهنده و هیپان انگیز هم داریم که بعد از این ایستگاه ، براتون می‌گم** (گزینه‌ی ۱)

گزینه‌ی زهردار !

امیدوارم به محض دیدن واژه‌ی « سال » ، گزینه‌ی (۲) را نزنه باشید ! سال نوری ، یکای زمان نیست ؛ یکای فاصله (طول) است . این موضوع ، درست مانند آن است که بگویید فاصله‌ی تهران تا چالوس ، ۳ ساعت است . در این مورد ، منظورتان این است که فاصله‌ی تهران تا چالوس به اندازه‌ای است که یک خودرو ، با تندی مجاز در هر قسمت از راه ، آن را در ۳ ساعت می‌پیماید .

تونل زمان

می‌دونین نزدیک‌ترین ستاره به زمین (البته بعد از خورشید) ، کروم ستاره‌س ۱۶

مریخ ؟ ! نه مشتری ؟ !

به سوالم تویه تکررین ا پرسیدم کروم « ستاره » (.... نه سیاره ا)

آهان ، فهمیدم ! پپخشین ! راستش نمی‌دونیم ! !

اشکالی نزنه ا فودم بعتون می‌گم ا به این ستاره می‌کن : « آلفا قنطورس » (به زبان انگلیسی می‌شه : **Alpha Centauri**) . فاصله‌ی این ستاره از زمین ، در حدود ۴ سال نوریه . می‌دونین یعنی چی ۱۶ یعنی فاصله‌ی این ستاره از زمین

به اندازه‌ای که نوری که از این ستاره به راه می‌وفته ، ۴ سال طول می‌کشه تا به زمین برسه ا جالب نیست ۱۶ پس آک امشب این ستاره رو نگاه کنین ، در حقیقت دارین وضعیت ۴ سال قبل اونو می‌بینین ا در حقیقت ، شب که به آسمون نگاه می‌کنید ، آن‌چه می‌بینید ، وضعیت ستاره‌ها در حال حاضر نیست ا وضعیت اونا در گذشته‌های دوره ۱۱ به عنوان به مثال دریگه ، ستاره‌ی « قطبی » که یکی از ستاره‌های معروف آسمونه ، در فاصله‌ی ۴۲۵ سال نوری از ما قرار داره ا شما بگین یعنی چی ۱۶

چون دو تبدیل یکا داریم ، دو بار عدد ۱ را در اندازه‌ی کمیت ضرب می‌کنیم . ادامه‌ی کار را با دقت از چپ به راست دنبال کنید و ببینید که به جای ۱ ، چه‌گونه کسرهای مناسب را برای ساده شدن یکاها گذاشته‌ایم :

(به زوری تو انتفاظ ضربی تبدیل مناسب ، حرفه‌ای می‌شینی ! باید به کاری کنی که یکاهایی که نمی‌فروایمشون ، ساده بشن !)

$$20 \frac{mi}{h} = (20 \frac{mi}{h}) \times (1) \times (1) = (20 \frac{mi}{h}) \times (\frac{1611 m}{1 mi}) \times (\frac{1 h}{3600 s}) = \frac{20 \times 1611 m}{3600 s}$$

به این روش برای تبدیل یکا ، روش تبدیل زنجیره‌ای گفته می‌شود . خواهشی که از همگی دارم ، این است که از همین الان ، مهارت‌های محاسباتی خود را بالا ببرید و ماشین حساب را از خودتان (و همین‌طور خودتان را از ماشین حساب) دور نگه‌دارید ! در این کتاب (بر خلاف کتاب درسی) ، اندازه‌ها را به گونه‌ای داده‌ایم که بدون نیاز به ماشین حساب ، بتوانید آن‌ها را محاسبه کنید . در آزمون‌های مدرسه و از آن مهم‌تر ، در کنکور ، نیز چنین کاری می‌کنند . باید به ساده کردن کسرها عادت کنید . در این‌جا پس از ساده کردن یک صفر از صورت و مخرج کسر

می‌توانید ۱۶۱۱ و ۳۶۰ را به ۹ نیز ساده کنید :

$$20 \frac{mi}{h} = \frac{1 \times 1611 m}{3600} \frac{m}{s} = 8/95 \frac{m}{s}$$

کار خود را با یک مثال مهم ادامه می‌دهیم :

مثال : واتیکان با مساحت $0/44 km^2$ ، کوچک‌ترین کشور کره‌ی زمین است . مساحت این کشور ، چند هکتار است ؟ (هر هکتار ،

معادل 10^4 متر مربع است .)

$$0/44 (4) \quad 44 (3) \quad 4/4 (2) \quad 440 (1)$$

پاسخ : این مثال را تنها به این دلیل آوردم که یک نکته‌ی مهم را تذکر دهم ! منظور از km^2 ، در حقیقت $(km)^2$ است ! یعنی توان ۲ هم مربوط به متر و هم مربوط به کیلو است ! معمولاً برای سادگی پرانتز را نمی‌گذارند ؛ اما باید توجه کنید که :

هر وقت یکایی به توانی می‌رسد ، اگر پیشوندی دارد ، باید این پیشوند هم ، به همین توان برسد .

با این توضیح ، چون کیلو برابر 10^3 است ، مربع آن ، برابر 10^6 خواهد شد . در این مثال هم با دو تبدیل یکا مواجه‌ایم :

$$1 km^2 = 10^6 m^2 \Rightarrow \frac{1 km^2}{10^6 m^2} = 1 \quad , \quad \frac{10^6 m^2}{1 km^2} = 1$$

$$1 ha = 10^4 m^2 \Rightarrow \frac{1 ha}{10^4 m^2} = 1 \quad , \quad \frac{10^4 m^2}{1 ha} = 1$$

(ha نماد هکتار است .)

$$0/44 km^2 = (0/44 km^2) \times (1) \times (1) = (0/44 km^2) \times (\frac{10^6 m^2}{1 km^2}) \times (\frac{1 ha}{10^4 m^2}) = 44 ha$$

می‌بینید که باز هم برای تبدیل یکا ، از تبدیل زنجیره‌ای استفاده کردیم . (گزینه‌ی ۳)

پیششین ! پس چرا تو (یستگاه قهول ، هنگار تو لیست پیشوندان نبود ؟!

برای این که هکتار یک پیشوند نیست ؛ خودش یکایی برای اندازه‌گیری مساحت (و در حقیقت ، برابر یک هکتومتر مربع) است ! توجه کنید که پیشوند ، به چیزی گفته می‌شود که به تنهایی معنی ندارد و باید پیش از نماد مربوط به یکا آورده شود ؛ مثلاً ، آگه فقط بگیرین ؛ (یک میکرو) ،

فرقتون بی معنیه و فوراً ازتون سوال می‌شه که یک میکرو پی ؟ !

بریم صفحه‌ی بعد !

حالا که صحبت از « میکرو » شد ، باید این را هم بگوییم که گاهی ممکن است نماد μ را به تنهایی و بدون آن که در جلوش ، نماد مربوط به یکایی نوشته شده باشد ، ببینید نکته‌ای که باید بدانید ، این است که اگر جایی نماد μ را به تنهایی دیدید ، باید آن را « میکرون » بخوانید که کوتاه شده‌ی میکرومتر (یعنی μm) و معادل 10^{-6} متر است .

اگه چهار احساس آشنای « فستکی » شدین ، می‌تونین همین الان ، به استراحتی به فودتون برین ا وقتی فستکی تون در رفعت ، باید برای دومین بار به سراغ « بانگ » برین ا ... نترسین ا فرار نیست وجهی پرداخت کنین ا منظورم « بانگ تست » بود که در ابتراش ، تصویر روبه‌رو دیده می‌شد ا باید تست‌های ۶ تا ۳۰ رو بزنین و پس از تصفیج پاسفا تون و به استراحت دوباره ، به این‌جا برگردین و فونون ایستگاه بعری رو شروع کنین موفق باشین ا

(۱ - ۵) رقم‌های بامعنا

فرض کنید همانند شکل روبه‌رو (پایین) ، می‌خواهیم طول یک جسم را با خط‌کشی که می‌بینید ، اندازه بگیریم . به نظر شما ، باید طول جسم را چه قدر اعلام کنیم ؟

یه چیزی نزدیک به ۱۴ سانتی‌متر ؟

می‌تونن یه فُرده دقیق‌تر بگی ا ؟ از « درس » هم می‌تونن استغاره کنن ا

فکر کنم یه چیزی مثه ۳۶٫۷ سانتی‌متره ؛ یا شایدم ۳۶٫۸ ؛

فوبه ا ... بگذارید همین‌جا ، سه اصطلاح را برای تان معرفی کنم ا نخست این که ، یادتان باشد :

به همه‌ی رقم‌هایی که نتیجه‌ی یک اندازه‌گیری را بیان می‌کنند ، رقم‌های بامعنا می‌گوییم .

هر دو عددی که گفتید (36.7 cm و 36.8 cm) ، دارای ۲ رقم بامعنا هستند .

دومین اصطلاحی که باید بشناسید ، این است که :

به رقم آخر (سمت راست) عددی که نتیجه‌ی یک اندازه‌گیری را بیان می‌کند ، رقم حدسی (یا غیرقطعی) می‌گوییم .

فکر کنم دلیل این نام‌گذاری را با گوشت و پوست‌تان لمس کرده‌اید ا در شکل بالا ، چون خط‌کشی که نشان داده شده ، درجه‌ای کوچک‌تر از سانتی‌متر ندارد ، در مورد این که طول جسم چه اندازه بیش‌تر از 3 cm است ، اطمینان ندارید و مقادیرهای 0.7 cm یا 0.8 cm را صرفاً حدس زدید .

بریم صفحه‌ی بعری ا

و بالاخره ، سومین اصطلاح ا